

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

Remmerswaal Accountants & Adviseurs

Laan van Hildernisse Noord 4
4617 AE Bergen op Zoom
Telefoon +31(0)164 25 34 55

Onder de Linden 7
4695 BV Sint Maartensdijk
Telefoon +31(0)166 66 24 69

Streuvelslaan 12
4707 CH Roosendaal
Telefoon +31(0)165 58 59 00

www.remmerswaal.nl
info@remmerswaal.nl

[NIEUWSBRIEF]

APRIL 2015

ONDERNEMINGSWINST

RDA blijft in 2015 op 60%

De minister van Economische Zaken heeft het percentage voor de Research & Development Aftrek (RDA) voor 2015 vastgesteld op 60. De RDA is een extra fiscale aftrek voor andere kosten en uitgaven voor Speur- en Ontwikkelingswerk (S&O) dan de loonkosten die onder de WBSO vallen. Het RDA-percentage kan ieder jaar worden gewijzigd.

Aanvullend Actieplan
mkb-financiering

De minister van Economische Zaken heeft in een brief de Tweede Kamer geïnformeerd over de stand van zaken rond mkb-financiering en het Aanvullend Actieplan mkb-financiering. Het Aanvullend Actieplan mkb-financiering bevat maatregelen om te zorgen dat ook in de huidige economie er voldoende financiering beschikbaar is voor het mkb met een gezond bedrijfsplan.

Een bezoek aan de British Business Bank heeft ertoe geleid dat er ook in Nederland één loket komt voor ondernemersfinanciering. In dat loket moeten de bestaande informatieportalen van de Kamer van Koophandel, RVO.nl en de Ondernemerskredietdesk van NVB en MKB Nederland worden samengevoegd. Het is de bedoeling dat er een gezamenlijke website en een telefoondienst komen zoals die nu worden aangeboden door de Financieringsdesk van het Ondernemersplein. Een uitgewerkt plan van aanpak wordt binnenkort verwacht.

Paraplufinanciering

Wanneer een moedervennootschap zich garant stelt voor schulden van haar dochtervennootschappen, moet dat op zakelijke condities gebeuren. Loopt de moeder een debiteurenrisico dat een onafhankelijke derde niet zou hebben genomen, dan geldt als uitgangspunt dat dit is gedaan in de hoedanigheid van aandeelhouder. Een eventueel verlies dat door die garantstelling wordt veroorzaakt komt niet in mindering op de winst van de moedervennootschap. In 2013 heeft de Hoge Raad het zogenaamde paraplufinancieringsarrest gewezen. In dit arrest heeft de Hoge Raad geoordeeld dat de uitgaven die samenhangen met een garantstelling voor

een aan het concern verleende kredietfaciliteit niet aftrekbaar zijn omdat het aanvaarden van hoofdelijke aansprakelijkheid zijn oorzaak vond in de vennootschapsrechtelijke betrekkingen. Een dergelijke garantstelling heeft volgens de Hoge Raad de volgende drie kenmerken:

- een vennootschap neemt deel aan een kredietarrangement voor meerdere vennootschappen van de groep, en
- deze vennootschap accepteert hoofdelijke aansprakelijkheid voor alle vorderingen die de kredietverstrekker heeft op de groep, en voorts
- een regresvordering, die uit die aansprakelijkheid ontstaat, wordt niet opgeëist zolang de uit het arrangement voortvloeiende schuld niet is afgelost.

Een dergelijke situatie deed zich volgens de rechtbank voor bij een vennootschap die zich hoofdelijk aansprakelijk stelde voor de negatieve banksaldi van andere groepsvennootschappen. Daarmee nam deze vennootschap een debiteurenrisico dat een onafhankelijke derde niet zou hebben genomen. Het recht op een rentevergoeding van 0,25% over het positieve banksaldo van de betrokken vennootschappen maakte dit niet anders. De vennootschap bleef na de verkoop van de groepsmaatschappijen achter met een niet inbare regresvordering van bijna € 105.000. De afwaardering van die vordering werd niet als kostenpost geaccepteerd.

INKOMSTENBELASTING

WOZ-beschikking 2015

Inmiddels heeft u de jaarlijkse WOZ-beschikking ontvangen. Controleer deze goed, want de WOZ-waarde van uw woning is niet alleen van belang voor de hoogte van de onroerendezaakbelasting en andere lokale heffingen, maar ook en met name voor de bepaling van het eigenwoningforfait in de inkomstenbelasting. Wanneer u van mening bent dat de WOZ-waarde van uw woning te hoog is vastgesteld, kunt u een bezwaarschrift indienen.

De WOZ-waarde wordt vastgesteld op basis van de waarde in het economisch verkeer, vrij van huur en gebruik. Voor de WOZ-waarde 2015 geldt als waardepeildatum 1 januari 2014. Gezien de toestand op de huizenmarkt zou u, behoudens bijzondere omstandigheden, mogen verwachten dat de WOZ-waarde 2015 niet

hoger is dan de WOZ-waarde 2014. Is de WOZ-waarde 2015 wel hoger, dan verdient het aanbeveling om na te gaan waar dat door komt. Op de website van de gemeente kunt u het taxatieverslag van uw woning bekijken of downloaden. Let bij controle op de volgende aspecten:

- Zijn de gehanteerde gegevens zoals bouwjaar, bestemming, oppervlakte en inhoud, bouwmaterialen en dergelijke, juist?
- Is voldoende rekening gehouden met eventuele waardedrukkende factoren zoals achterstallig onderhoud, aanwezigheid van asbest, ligging en dergelijke?
- Zijn de gehanteerde vergelijkingsobjecten ook daadwerkelijk vergelijkbaar met uw woning?

Aangifte inkomstenbelasting

Voor uw aangifte inkomstenbelasting 2014 moet u niet de WOZ-beschikking van dit jaar gebruiken, maar de beschikking van 2014. Het eigenwoningforfait, dat is de bijtelling bij het inkomen voor eigenwoningbezitters, is afgeleid van de WOZ-waarde van de woning. Voor de aangifte inkomstenbelasting 2014 bedraagt het eigenwoningforfait 0,70% over de WOZ-waarde tussen € 75.000 en € 1.040.000 van uw woning. Is de WOZ-waarde hoger dan € 1.040.000, dan bedraagt het eigenwoningforfait € 7.350 plus 1,80% van de WOZ-waarde boven € 1.040.000.

Als u van mening bent dat de gemeente de WOZ-waarde van uw woning te hoog heeft vastgesteld, maak dan bezwaar. Uw bezwaarschrift moet binnen zes weken na de dagtekening van de WOZ-beschikking binnen zijn bij de gemeente.

Duur van werkzaamheid

Een werkzaamheid die bestaat uit de bouw van een appartementencomplex met de bedoeling deze te verkopen of te verhuren, duurt voort zolang het beoogde resultaat niet is bereikt. Bij de beëindiging van de werkzaamheid gaan de

CIVIEL RECHT

Faillissement vof

Volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad brengt de faillietverklaring van een vennootschap onder firma (vof) het faillissement van de vennoten mee. In een recent arrest komt de Hoge Raad op zijn opvatting terug.

Een vof is een samenwerkingsverband ter uitoefening van een bedrijf onder gemeenschappelijke naam. De vof heeft geen rechtspersoonlijkheid, maar wel een van de vermogens van de vennoten afgescheiden vermogen. Omdat de vennoten hoofdelijk zijn verbonden voor de verbintenissen van de vof, kunnen schuldeisers van de vof hun vorderingen ook op het privévermogen van de vennoten verhalen. Daarnaast kunnen de schuldeisers van de vof zich met voorrang boven de privéschuldeisers van de vennoten op het afgescheiden vermogen van de vof verhalen.

Ondanks het ontbreken van rechtspersoonlijkheid wordt de vof gezien als een afzonderlijk rechtssubject. De Faillissementswet schrijft niet voor dat het faillissement van een vof automatisch leidt tot het faillissement van de vennoten. Wel moet de aangifte tot faillietverklaring van een vof de naam en de woonplaats van de vennoten inhouden. Volgens de Hoge Raad zal het faillissement van de vennoten doorgaans een onvermijdelijk gevolg van het faillissement van de vof zijn, maar is dat geen noodzakelijk gevolg. Een vennoot kan voldoende vermogen hebben om zowel de schuldeisers van de vof als zijn privéschuldeisers te voldoen. Ook als een vennoot bepaalde vorderingen niet voldoet, verkeert hij niet automatisch in de toestand dat hij heeft opgehouden te betalen. Vanwege het afgescheiden vermogen van een vof is het mogelijk dat een vennoot een hem persoonlijk toekomend verweermiddel kan aanvoeren tegen de vordering van de aanvrager van het faillissement of van andere schuldeisers. De Hoge Raad refereert verder aan de schuldsaneringsregeling voor natuurlijke personen (wsnp). De wsnp staat ook open voor natuurlijke personen met zakelijke schulden.

Hoewel bij de toetstandkoming van deze uitgave de grootst mogelijke zorgvuldigheid is betracht, bestaat de mogelijkheid dat bepaalde informatie na verloop van tijd verouderd of niet meer juist is. Dit kan ontstaan ten gevolge van (aanpassing van de) regelgeving die bekend is geworden na het opmaken van deze uitgave. Voor toepassing in individuele gevallen raden wij u aan contact op te nemen met uw adviseur.

Dat betekent dat vennoten, die een wsnp-verzoek hebben ingediend, niet zonder meer failliet verklaard moeten worden als het faillissement van de vof wordt uitgesproken.

Een schuldeiser, die niet alleen de vof maar ook de vennoten failliet wil laten verklaren, zal dat in zijn verzoekschrift voor zowel de vof als de vennoten moeten vermelden. De rechter zal dan moeten onderzoeken of ook voor de vennoten afzonderlijk aan de voorwaarden voor faillietverklaring is voldaan. Het verdient aanbeveling om dergelijke verzoeken zoveel mogelijk tegelijk in te dienen en te behandelen.

OMZETBELASTING

Geen verlaagd tarief op e-boeken

Volgens de Europese btw-richtlijn mogen de lidstaten van de EU een of twee verlaagde btw-tarieven toepassen. Verlaagde tarieven mogen alleen worden toegepast op de in een bijlage bij de btw-richtlijn opgenomen leveringen en diensten. Uitdrukkelijk is bepaald dat het verlaagde tarief niet geldt voor elektronische (digitale) diensten.

Op de levering van boeken mag het verlaagde

tarief worden toegepast. Dat geldt niet alleen voor normale, gedrukte boeken, maar voor alle boeken op een fysieke drager. Zogenaamde e-boeken, die gedownload kunnen worden, vallen daar niet onder wegens het ontbreken van een fysieke drager. In een door de Europese Commissie aangespannen procedure tegen Frankrijk heeft het Hof van Justitie EU geoordeeld dat het toepassen van het verlaagde tarief op e-boeken niet is toegestaan. Volgens het Hof van Justitie EU is de levering van elektronische boeken een langs elektronische weg verrichte dienst. Daarop mag volgens de btw-richtlijn geen verlaagd tarief worden toegepast. Om dat verschil in behandeling ongedaan te maken zal de btw-richtlijn aangepast moeten worden.

VARIA

Voorlopig geen laag btw-tarief voor digitale krant

De staatssecretaris van Financiën heeft schriftelijk gereageerd op een motie om het verlaagde btw-tarief in te voeren voor digitale kranten. In België hebben de bedrijven in de perssector en het ministerie van Financiën een protocol ondertekend. In dat protocol is afgesproken welke producten onder het specifiek voor kranten geldende verlaagde btw-tarief vallen en welke niet. De download van een digitale replica van een krant valt volgens deze afspraken onder het lage tarief. Volgens de staatssecretaris biedt de huidige EU-regelgeving daarvoor geen ruimte. De staatssecretaris deelt de opvatting van de indieners van de motie dat de verschijningsvorm van een krant niet bepalend kan zijn voor de hoogte van het btw-tarief. Het kabinet heeft toegezegd in Europees verband aan te dringen op aanpassing van de btw-richtlijn op dit punt en een verlaagd btw-tarief op digitale kranten, boeken en tijdschriften mogelijk te maken.

vooral wanneer de werkgever geen passend alternatief werk kan bieden of als de werknemer onvoldoende meewerkt aan zijn eigen re-integratie. Ongeveer 76% van de werkgevers heeft een verzuimverzekering afgesloten. Bij kleine, startende ondernemingen ligt dit percentage lager.

Het Centraal Planbureau (CPB) maakt een berekening van de economische effecten van het verkorten van de loondoorbetalingsplicht van twee naar één jaar. Het CPB verwacht deze berekening dit voorjaar af te ronden. Volgens een berekening van het ministerie van SZW uit 2012 heeft verlenging van de loondoorbetaling van één naar twee jaar ervoor gezorgd dat jaarlijks 13.000 mensen minder in de arbeidsongeschiktheidsregeling instromen.

Kabinet geen voorstander flexibele AOW

De staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft de uitkomsten van een onderzoek naar de mogelijkheden van het invoeren van een flexibele AOW gepresenteerd. Bij een flexibele AOW kan zowel worden gekozen voor het eerder laten ingaan van de uitkeringen als voor het later laten ingaan van de uitkeringen. Eerder zijn er wetsvoorstellen geweest van die strekking. De belangrijkste aanleiding daarvoor was het stimuleren van de arbeidsparticipatie van ouderen en het beperken van de stijgende kosten van de AOW als gevolg van de vergrijzing. Destijds is niet gekozen voor een flexibele AOW omdat het effect op de werkgelegenheid op de lange termijn negatief is en de besparing van de verhoging van de AOW-leeftijd teniet zou gaan. De vrees is dat vaker gebruik zal worden gemaakt van de mogelijkheid om het AOW-pensioen eerder te laten ingaan dan van de mogelijkheid om het AOW-pensioen later te laten ingaan. Door flexibilisering wordt het stelsel ingewikkelder en dus duurder in de uitvoering. Gezien de kosten van flexibilisering en de beperkte maatschappelijke opbrengsten kiest het kabinet niet voor flexibilisering van de AOW.

Afkoop kleine pensioenen

In de Pensioenwet is geregeld dat een pensioenuitvoerder het ouderdompensioen van een gewezen deelnemer mag afkopen als de uitkering lager is dan € 462,88 per jaar. Dat is een eenzijdig recht op afkoop. Instemming van de gewezen deelnemer is niet nodig. In

pensioenreglementen is vaak vastgelegd dat de afkoop van een klein ouderdompensioen plaatsvindt in de maand waarin de rechthebbende 65 jaar wordt. Door de verhoging van de AOW-leeftijd vindt de afkoop van kleine pensioenen vaak plaats voordat de AOW-leeftijd is bereikt. Dat kan gevolgen hebben voor de hoogte van een eventuele partnertoeslag of een Anw-uitkering.

Het amendement Vermeij bij de Verzamelwet SZW 2015 regelt dat de afkoop van een klein pensioen kan worden uitgesteld tot na de datum waarop een gewezen deelnemer de AOW-gerechtigde leeftijd heeft bereikt. Samenloop van het afkoopbedrag met de AOW-partnertoeslag en Anw-uitkering en overige inkomensafhankelijke regelingen wordt op die manier voorkomen. Volgens een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep mag de Sociale Verzekeringsbank de afkoop van een klein pensioen met de partnertoeslag in beginsel verrekenen, maar leidt het volledig toerekenen van een afkoopsom aan een maand voor de pensioenleeftijd tot een onredelijk resultaat. Om te voorkomen dat de afkoopsom alsnog geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht op de AOW-partnertoeslag, is de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van plan om het Inkomensbesluit aan te passen en te regelen dat een afkoopsom van een klein pensioen volledig wordt vrijgelaten bij de AOW-partnertoeslag en Anw-uitkering.

Gevolgen werkgevers van ziekte werknemers

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft Kamervragen over nadelige gevolgen voor werkgevers van de wetgeving bij ziekte van werknemers beantwoord. Volgens de minister is geen sprake van nadelige gevolgen voor werkgevers omdat door de huidige wet- en regelgeving de instroom in de arbeidsongeschiktheidsregelingen is

teruggebracht van ca. 100.000 naar 40.000 werknemers. De minister vindt niet dat de kosten bij ziekte onevenwichtig zijn verdeeld over werkgever, werknemer en het UWV. Werkgevers en werknemers hebben verplichtingen tijdens de eerste twee ziektejaren. Bij de invoering van de loondoorbetalingsplicht is een scheiding aangebracht tussen private en publieke verantwoordelijkheden. In de eerste twee jaar van ziekte zijn werkgever en werknemer verantwoordelijk. In die periode zijn er weinig taken voor het UWV. De minister gaat niet in op vragen over de gevolgen van belastingverlaging voor alternatieven voor de loondoorbetaling bij ziekte en evenmin op alternatieven als de Belgische regeling waar de werkgever slechts een loondoorbetalingsplicht van een maand heeft. Voor de zomer van 2015 zal de minister de Kamer nader informeren over de onderzoeken naar loondoorbetaling bij ziekte en de mogelijke samenhang met de aangekondigde herziening van het belastingstelsel.

Starter ten onrechte aangemerkt als kleine werkgever

Een nieuw opgerichte BV meldde zich aan als nieuwe werkgever bij de Belastingdienst. De BV verwachtte in 2014 aan premieplichtig loon een bedrag van € 4.000.000 te zullen betalen bij een geschat aantal werknemers van 300. Bij een premieplichtig loon van € 4.000.000 is in beginsel sprake van een grote werkgever. De Belastingdienst merkte de BV aan als kleine werkgever vanwege het ontbreken van loongegevens over het jaar 2012. Volgens de toelichting bij het Besluit gedifferentieerde premie Werkhervattingskas 2014 geldt voor een grote werkgever die in 2012, 2013 of 2014 is gestart het zogenaamde rekenpercentage en voor een kleine werkgever die in 2012, 2013 of 2014 is gestart de voor hem geldende sectorale premie. Volgens de BV heeft deze passage het in rechte te beschermen vertrouwen gewekt dat zij aangemerkt moet worden als een grote werkgever voor wie de (lagere) rekenpercentages gelden. De rechtbank was van oordeel dat het vertrouwensbeginsel is geschonden. De rechtbank vond niet van belang dat de tekst van het besluit afwijkt van de wettekst. De Belastingdienst heeft de BV ten onrechte aangemerkt als een kleine werkgever. Het gedifferentieerde premiepercentage Werkhervattingskas was te hoog vastgesteld.

vermogensbestanddelen die ter belegging worden aangewend tegen de waarde in het economisch verkeer over naar het privévermogen van de belastingplichtige.

Hof Arnhem-Leeuwarden oordeelde in een procedure dat de belanghebbende in 2006 zijn werkzaamheid had beëindigd. Nadat de belanghebbende in 2006 een deel van het belang bij het door hem te ontwikkelen appartementencomplex had overgedragen, was zijn belang daarbij beperkt tot een winkel en een penthouse die hij na voltooiing van de bouw zou gaan verhuren. De oplevering van de appartementen en de aanvang van de verhuur vonden plaats in 2008. Dat had tot gevolg dat de werkzaamheid pas in 2008 was geëindigd en niet al in 2006.

Eigenwoningregeling en detachering

De eigen woning van iemand die door zijn werkgever wordt uitgezonden naar het buitenland blijft onder voorwaarden gelden als eigen woning gedurende de uitzendperiode. De woning mag gedurende de uitzendperiode niet worden verhuurd of op andere wijze aan derden ter beschikking worden gesteld. Wordt daar niet (meer) aan voldaan, dan gaat de woning van box 1 naar box 3. Volgens de Hoge Raad kan de woning niet tijdens de uitzendperiode terugkeren naar box 1 na een periode van tijdelijke verhuur of terbeschikkingstelling.

De Hoge Raad kwam tot dat oordeel in een procedure van een werknemer die van 2003 tot 2011 door zijn werkgever in het buitenland was gedetacheerd. Gedurende de periode van uitzending hield de werknemer zijn woning in Nederland aan. Van 30 juli 2008 tot en met 17 september 2009 verhuurde de werknemer de woning. In de aangifte inkomstenbelasting 2009 merkte de werknemer de woning voor het gehele jaar aan als eigen woning en bracht hij de in 2009 op de lening betaalde rente in aftrek. De rechtbank was van oordeel dat de woning na beëindiging van de verhuur weer als een eigen woning in de zin van de uitzendregeling kon worden aangemerkt. De rechtbank baseerde dat oordeel op een arrest van de Hoge Raad waarin de uitzendregeling van toepassing werd verklaard in de aan de tijdelijke verhuur voorafgaande periode. De rechtbank zag geen aanleiding om voor de periode nadat de verhuur was beëindigd anders te oordelen. Die opvatting is volgens de Hoge Raad niet juist.

Aangifte inkomstenbelasting 2014

De jaarlijkse aangiftecampagne voor de inkomstenbelasting is inmiddels gestart. De vooraf ingevulde aangifte is voor circa 6 miljoen particulieren beschikbaar. Ieder jaar kent de aangiftecampagne een of meer onderwerpen die bijzondere aandacht krijgen. Dit jaar gaat het om zorgkosten, kosten voor levensonderhoud van kinderen, de aftrek van kosten voor een monumentenpand en buitenlandse pensioenen en vermogens.

Winstuitdeling van BV aan dga

De directeur en enig aandeelhouder (dga) van een BV had geld geleend van zijn BV. De geldlening was bedoeld voor de financiering van een woning in Frankrijk. De schuld aan de BV bedroeg € 1.815.000. Als zekerheid voor de nakoming van zijn verplichtingen uit de overeenkomst van geldlening verstrekte de dga een positieve en negatieve hypotheekverklaring. Deze verklaring hield in dat de dga geen verplichtingen tegenover andere geldschieters mocht aangaan en geen hypotheek of andere zekerheid voor andere schulden mocht verlenen zonder voorafgaande toestemming van de BV. In 2010 leende de dga € 1,5 miljoen van een bank voor de aankoop van een woning. Als zekerheid voor deze lening verstrekte de dga een recht van hypotheek op de woning in Frankrijk. Deze woning werd in 2011 verkocht. Met de verkoopopbrengst werd de lening van de bank afgelost. De dga had ook een schuld in rekening-courant aan de BV. Deze schuld liep van 2007 tot en met 2010 op van ruim € 300.000 tot meer dan € 3,7 miljoen. Het vermogen van de dga was in de jaren 2009 en 2010 negatief. De Belastingdienst merkte het oplopen van de schuld in de jaren 2009 en 2010 plus een bedrag van € 1,5 miljoen aan als uitdeling van winst door de BV aan de dga.

Hof Arnhem-Leeuwarden vond aannemelijk dat

de rekening-courantschuld aan de BV niet (meer) zou worden afgelost. De toename van deze schuld was daarom terecht als uitdeling aangemerkt. Door het verstrekken van een recht van hypotheek aan de bank schond de dga de voorwaarden van de leningovereenkomst. Hierdoor verminderde de dga de verhaalsmogelijkheden van de BV met een bedrag van € 1,5 miljoen. De BV moet daarvan op de hoogte zijn geweest. Iedere andere schuldeiser zou direct actie hebben ondernomen ter behoud van rechten. Door dat niet te doen heeft de BV zich verhaalsmogelijkheden laten ontaan en de dga bevoordeeld. Ook dat bedrag is terecht aangemerkt als een uitdeling.

LOONBELASTING

150 km-grens in 30%-regeling blijft overeind

De 30%-regeling is een bijzondere regeling voor uit het buitenland afkomstige werknemers. Wanneer zij aan bepaalde voorwaarden voldoen kan belastingvrij een forfaitair bepaalde vergoeding voor extraterritoriale kosten worden gegeven. Extraterritoriale kosten zijn de extra kosten die samenhangen met verblijf buiten het land van herkomst. De forfaitaire vergoeding bedraagt 30% van de totale bruto beloning van de werknemer. Een van de voorwaarden is dat de werknemer voorafgaand aan zijn tewerkstelling in Nederland op meer dan 150 kilometer van de grens met Nederland woonde. De Hoge Raad heeft prejudiciële vragen gesteld over de 30%-regeling, met name of de in de regeling opgenomen afstand van 150 kilometer van de grens houdbaar is in Europees verband.

Het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU) verbiedt beperkingen van het vrije verkeer van werknemers. Het gaat niet alleen om maatregelen van een lidstaat om de op zijn grondgebied wonende werknemers te begunstigen, maar ook om maatregelen die leiden tot discriminatie van verschillende niet-ingezetene werknemers. Het Hof van Justitie EU merkt op dat een zekere mate van grofheid aan forfaitaire regelingen inherent is. Dat houdt nog niet in dat een regeling daarom een belemmering van het vrije verkeer van werknemers vormt. De lidstaten hebben de mogelijkheid om legitieme doelstellingen na te streven met de invoering van algemene regels die gemakkelijk kunnen worden gehandhaafd en gecontroleerd. In dit geval vindt het Hof van

Justitie EU van belang dat de forfaitaire regeling in het voordeel werkt van de ervoor in aanmerking komende werknemers door vermindering van de administratieve lasten van die werknemers. Het Hof van Justitie EU is van oordeel dat de 30%-regeling inclusief de 150km-grens niet in strijd is met het Europese recht, tenzij sprake is van een duidelijke overcompensatie van de werkelijk gemaakte extraterritoriale kosten.

Depotstelsel komt er definitief niet

Volgens een bericht op de website van de Belastingdienst komt het depotstelsel er niet. Dat betekent dat de g-rekeningen blijven bestaan. Het depotstelsel zou aanvankelijk per 1 januari 2014 worden ingevoerd. In de periode van 1 juli 2014 tot 1 juli 2015 zouden de bestaande g-rekeningen door een depot worden vervangen. Het systeem van de g-rekeningen wordt volgens het bericht toekomstbestendig gemaakt. Wat dat inhoudt is nog niet duidelijk. De systematiek van vrijwaring door storting op de g-rekening verandert niet. Ook de doelgroepen veranderen niet. De invoering van een verplichte g-rekening voor niet-gecertificeerde uitzendondernemingen gaat voorlopig niet door. Ook de mogelijke uitbreiding voor zzp'ers om een g-rekening te openen wordt niet verder onderzocht.

Tijdelijke goedkeuring niet herrekenen pensioen

De pensioenrichtleeftijd bedraagt momenteel 67 jaar. In een pensioenregeling mag een eerdere pensioeningangsdatum worden opgenomen. Bij eerder ingaan van de pensioenuitkeringen moet actuariële herrekening van de pensioenen plaatsvinden. Formeel geldt dat ook voor

pensioenregelingen die het pensioen laten ingaan op de eerste dag van de maand waarin de deelnemer 67 jaar wordt als in die regelingen wordt uitgegaan van het aan de 67e verjaardag als pensioeningangsdatum gekoppelde maximum opbouwpercentage van 1,875 voor een middelloonregeling of 1,657 voor een eindloonregeling. De staatssecretaris van Financiën staat omwille van de eenvoud en de doelmatigheid tijdelijk toe dat geen herrekening plaatsvindt bij pensioenregelingen die ingaan op de eerste dag van de maand waarin de deelnemer 67 jaar wordt. Deze goedkeuring geldt voor een periode van twee jaar en is bedoeld om partijen de gelegenheid te geven de pensioenregeling en de systemen en administratie van pensioenuitvoerders aan te passen.

Bewijs voor bescheiden privégebruik

Om een bijtelling bij zijn inkomen te voorkomen moet een werknemer met een auto van de zaak overtuigend kunnen bewijzen dat hij de auto voor niet meer dan 500 kilometer op jaarbasis privé gebruikt. Dit bewijs kan geleverd worden met een sluitende rittenregistratie. De uitvoeringsregeling loonbelasting bevat een opsomming van gegevens die een rittenregistratie moet bevatten om als bewijs te dienen. Het bewijs kan ook op andere wijze dan met een rittenregistratie worden geleverd. In de praktijk blijkt dat laatste lastig.

De Belastingdienst legde een naheffingsaanslag loonbelasting op over 2011 aan een werknemer met een auto van de zaak. De werknemer hield een rittenregistratie bij waarin hij dagelijks achteraf de ritten invoerde. Hij noteerde de kilometertellerstand van de auto aan het begin van het jaar in de rittenregistratie. Door het jaar heen maakte hij gebruik van de dagteller om het aantal gereden kilometers te bepalen. Dat aantal verdeelde hij over de adressen die hij op een dag had bezocht. In een aantal gevallen maakte hij gebruik van vaste afstanden. In andere gevallen bepaalde hij de afstand met een routeplanner. De eindstand van de rittenregistratie vergeleek de werknemer regelmatig met de kilometertellerstand. Afrondingsverschillen en afwijkingen op de route werden niet gecorrigeerd in de rittenregistratie. De Belastingdienst was er niet van overtuigd dat het privégebruik niet meer dan 500 kilometer bedroeg, aangezien op een

aantal dagen elders was gereden dan was verantwoord in de rittenadministratie. De werknemer verstrekte een verbeterde rittenregistratie en gaf een verklaring voor de geconstateerde fouten in de oorspronkelijke rittenregistratie. Opmerkelijk was dat de Belastingdienst dezelfde wijze van registreren voor het jaar 2012 wel afdoende bewijs vond. Tijdens het hoorgesprek naar aanleiding van het door de werknemer ingediende bezwaarschrift gaf de belastingambtenaar te kennen dat de werknemer uiteindelijk had voldaan aan de op hem rustende bewijslast, maar dat hij niet was gemachtigd om de naheffingsaanslag te vernietigen.

De rechtbank en in hoger beroep Hof Den Haag waren van oordeel dat de werknemer overtuigend had bewezen dat het privégebruik niet meer dan 500 kilometer bedragen had. De werknemer had plausibele verklaringen gegeven voor de door de inspecteur geconstateerde afwijkingen. Het hof merkt nog op dat het zich niet aan de indruk kon onttrekken dat de inspecteur de wettelijke bepalingen over de rittenregistratie als doel beschouwt en niet als middel om te voldoen aan de bewijslast.

ARBEIDSRECHT

Verlengde proeftijd te laat overeengekomen

Het Burgerlijk Wetboek schrijft voor dat een proeftijd schriftelijk moet worden overeengekomen en wel bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst. Bij een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd korter dan twee jaar mag de proeftijd niet langer zijn dan één maand. Bij collectieve arbeidsovereenkomst kan daarvan worden afgeweken ten nadele van de werknemer.

Hof Arnhem-Leeuwarden moest onlangs

oordelen over een arbeidsovereenkomst met een proeftijd van twee maanden bij een looptijd van de arbeidsovereenkomst van negen maanden. Daar kwam bij dat de schriftelijke arbeidsovereenkomst pas na het verstrijken van de wettelijke maximumproeftijd van een maand was opgesteld en door de werknemer was ondertekend. Het proeftijdbeding was in strijd met de wet. De werknemer was met een beroep op het proeftijdbeding na bijna twee maanden ontslagen. De werkgever deed nog een beroep op het proeftijdbeding uit de CAO. Volgens de werkgever was deze CAO van toepassing. Het betrof een CAO die niet algemeen verbindend is verklaard. Werkgever en werknemer waren niet aan deze CAO gebonden, omdat geen van beiden lid was van één der CAO-sluitende partijen. Daarom kon de CAO alleen door incorporatie op de arbeidsovereenkomst van toepassing zijn. De arbeidsovereenkomst met het incorporatiebeding was echter pas op schrift gesteld nadat de termijn van één maand was verstreken. Het achteraf van toepassing verklaren van de CAO op het punt van de verlengde duur van een proeftijd kon niet meer ten nadele van de werknemer werken. Een beroep van de werkgever op het mondeling overeenkomen van het incorporatiebeding trof evenmin doel. Als een proeftijd uitsluitend op een incorporatiebeding berust, moet ook het incorporatiebeding schriftelijk zijn aangegaan zodat de werknemer duidelijk weet waar hij aan toe is. Door de niet rechtsgeldige opzegging van de arbeidsovereenkomst was de werkgever schadelijch geworden jegens de werknemer.

Verzachtiging invoering transitievergoeding

Op grond van de Wet Werk en Zekerheid heeft een werknemer met ingang van 1 juli 2015 bij ontslag recht op een transitievergoeding als het dienstverband ten minste 24 maanden heeft bestaan. De transitievergoeding geldt in beginsel voor ieder ontslag op of na 1 juli 2015 en de periode voor 1 juli 2015 telt mee voor het bepalen van het recht op en de hoogte van de transitievergoeding. De regeling van de transitievergoeding kent geen overgangsrecht. Een van de tegen het ontbreken van overgangsrecht geuite bezwaren betreft het mogelijk niet opnieuw inhuren van tijdelijke werknemers om een transitievergoeding uit te sparen. Dat is een onbedoeld en ongewenst effect van de regeling. Om dat effect te voorkomen heeft de minister van Sociale Zaken een aantal maatregelen voorbereid. Vanwege

het spoedeisende karakter zijn deze maatregelen opgenomen in de tweede nota van wijziging bij het Wetsvoorstel aanpak schijnconstructies. De voorgestelde maatregelen zijn:

1. Uitstel van het verschuldigd zijn van een transitievergoeding als de werknemer de garantie krijgt dat hij binnen zes maanden weer bij de werkgever aan het werk kan.
2. Voor het bepalen van het recht op en de hoogte van de transitievergoeding tellen arbeidsovereenkomsten, die voor 1 juli zijn geëindigd en elkaar met een onderbreking van niet meer dan drie maanden hebben opgevolgd, niet mee.

Als een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd op of na 1 juli 2015 wordt aangegaan, tellen arbeidsovereenkomsten, die voor die datum zijn geëindigd, niet mee als de tussentijdse periode langer was dan drie maanden. De opbouw van de transitievergoeding over die periode wordt dan in feite omgewisseld in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd met de daarbij behorende ontslagbescherming.

Ontslag op staande voet na niet toegestane vakantie

De enige werknemer en directeur van een BV werd op staande voet ontslagen. Ondanks een geweigerd verzoek om vakantiedagen op te nemen ging de directeur toch op vakantie. Kort voor het indienen van het vakantieverzoek had de andere werknemer van de BV ontslag genomen. De werkgever weigerde de gevraagde vakantie met een beroep op zwaarwichtige bedrijfsbelangen. De werknemer bestreed het ontslag op staande voet, maar zowel in eerste aanleg bij de kantonrechter als in hoger beroep bij het gerechtshof bleef het ontslag in stand. De werknemer had geen zwaarwegende omstandigheden aangevoerd om juist in de door hem gewenste periode met vakantie te gaan, terwijl de werkgever bij gebrek aan adequate vervanging vooral de verzochte duur van de

vakantie te lang vond. Daar kwam nog bij dat de werknemer op dat moment onvoldoende vakantiedagen had opgebouwd om de gewenste periode afwezig te zijn. De weigering van de werkgever om in te stemmen met een vakantie van de gevraagde duur was gerechtvaardigd. Het vervolgens zonder bericht van verhindering wegblijven van het werk leverde de voor ontslag op staande voet benodigde dringende reden op. Door weg te blijven zette de werknemer zijn werkgever voor het blok en kwamen de activiteiten stil te liggen. Vanuit zijn functie van directeur had de werknemer een grotere mate van verantwoordelijkheid voor de bedrijfsvoering dan een andere werknemer.

De wettelijke regeling voor het vaststellen van vakantie van een werknemer is als volgt. De werkgever stelt de vakantie vast in overeenstemming met de wensen van de werknemer, tenzij er gewichtige redenen zijn om de vakantie niet toe te staan. De werkgever moet binnen twee weken beslissen op een verzoek om vakantiedagen vast te stellen. Doet de werkgever dat niet, dan wordt de vakantie geacht volgens de wensen van de werknemer te zijn vastgesteld. Een voorbeeld van een gewichtige reden om een vakantieverzoek te weigeren is dat door de afwezigheid van de werknemer de gang van zaken in het bedrijf wordt ontwricht.

SOCIALE VERZEKERINGEN

Kamerbrief loondoorbetalingsplicht

Loondoorbetaling bij ziekte en re-integratie van zieke werknemers maken deel uit van de verplichtingen van werkgevers jegens werknemers. Ter uitvoering van een afspraak in het begrotingsakkoord 2014 heeft de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) onderzoek laten doen naar de ervaringen van werkgevers met en de knelpunten in de loondoorbetalingsplicht. Ook is onderzoek gedaan naar het aanbod van verzuimverzekeringen en de verzekeringsgraad van werkgevers. Uit de onderzoeken komt naar voren dat er vrijwel geen werkgevers zijn die willen stoppen met het doorbetalen van loon wanneer een werknemer zich ziek meldt. Wel blijkt dat werkgevers moeite hebben met de kosten van ziekte en re-integratie. Ook de re-integratieverplichtingen uit de Wet Verbetering Poortwachter worden als knelpunt ervaren,

